

Entered at the Post Office at New York N. Y. as Second Class Matter.

Předplatné pro členy na rok 50c.
Pro nečleny - - - - - \$1.00
Do Čech na rok - - - - - 3 zl.

NEW YORK, 15. PROSINCE 1889.

Adresa:
„Sokol Americký“, 408 E. 71st St.
New York.

Činní členové.

Četl jsem pozorně článek uveřejněný pod výše uvedeným ohlavením v č. 10. „Sok. Am.“, přemýšlel jsem o něm i odhodlal jsem se konečně napsati co o věci té soudím. Pisatel článku oáoho nebude mi zajisté zážlívati, že s ním nesouhlasím a přečte i promyslí vývody mé s klidem, jako já přečetl jsem vývody jeho.

Znám dobře ve stanovách našich články, kteréž o činných a nečinných členech jednájí, ale mám za to, že nejen nikdy k platnosti přivedeny býti nemohou, nýbrž i že nám na újmu jsou.

Články těmi má se pravidelná návštěva podporovati. Nedbalému hrozí se pokutami a tresty, pilný odměňuje se všelikými výhodami, jichž požívá před tak zvanými nečinnými členy. Smutná zkušenost však učí nás, že i pilným prováděním článků těch nedosáhne se zamýšleného cíle. Proto obyčejně ti, kteří dohlídku na plnění stanov mají, neodvažují se pokuty vymahati a trestem stíhati ty, kteří se provinili. Tak nechávají se články ve stanovách jako pouzí strašákové, jichž ovšem členové brzo přestanou se báti, poněvadž záhy poznají, že to právě jenom strašáci jsou. Učiní-li se přece někde pokus s přísným prováděním článků zmíněných, docílí se jenom toho, že Sokolové věci své se odcizí.

Za činného člena považován jest vždy jenom ten, který cvičení se účastní. Jakým právem ale trvá se při tomto ustanovení? Necht někdo jen prohlédne si naše stanovy a sezná, že nám mimo cvičení ještě jiné povinnosti k plnění ukládají. Určitých mezi mezi činností a nečinností členů ve sborech našich vytknouti nelze. Pripouštím, že okolí a poměry, v jakých se ten který člen nalezá, a osobní postavení mají na úsudek jeho značný vliv, aniž

by si toho třeba vědom byl; proto jen zřídka shledáváme se s úsudkem, jenž by byl prost předsudků. Mne však zkušenost nabytá pilným pozorováním za mnoho let utvrdila v tom, že pokuty a odměny neb výhody pro nečinné a činné členy nám na újmu jsou.

Dle mého náhledu lépe by bylo všechny podobné články ze stanov vypustiti, namísto toho však zříditi útulnou, účelu svému vyhovující cvičírnu, jež opatřena by byla dobrým náradím. Vylučte z ní všecka krkolomná cvičení, aneb aspoň vylučte je ze cvičení pravidelných. Postarejte se o dobré, přívětivé cvičitele, kteří neměli by jenom vzdělání odborné, nýbrž kteří by měli i zkušenosti v životě a dovedli s lidmi zacházet. Pak stanou se všechny ty zastaralé články samy sebou zbytečnými.

Naše sokolské sbory sestávají z mužů, kteří dobrovolně k praporu sokolskému se přihlásili, aby za jistým cílem šli. Podvolují se jistým povinností. Počítají však, že povinnosti ty budou moci vykonávati ve chvílích, které až do jich vstoupení do sboru jim zbývaly. Jakmile však povinnosti ty vyžadovaly by čas, který k pracím v životním svém povolání člen potřebuje, aneb kdyby povinnosti ty překážely mu ve zvycích, jež prodlením let druhou přirozeností se mu staly, uduší v něm vymáhání plnění povinností těch brzo všechnu lásku k věci sokolské i ty nejvznešenější idealy. Stává se často, že i člen, který dříve pilně cvičení navštěvoval, změnou poměrů osobních nucen jest cvičení buď nadobro neb z velké části zanechati. Tu zůstává mu otevřena cesta — ze sboru. Co tedy přísnými těmi články se dokáže? Jenom odcházení starých členů. Noví přijdou a třeba z téže příčiny odejdou, takže při stálém střídání členů není ani možno, aby mezi nimi upřímný

bratrský poměr se vyvinul. S odcházejícími členy ztrácíme též nutnou hmotnou podporu, kteréž vzdor všemu idealisování i k udržení našich sokolských sborů jest potřeba.

To jsou moje námitky proti zmíněným článkům, co jich účelnosti se týče. Mnohem škodlivější zdají se mi býti v zásadě. Tvrdíme, že tělocvikem má se člověk vzdělati tělesně i do jisté míry duševně; blahodárným účinkem tělocviku má nám býti vychováno pokolení tělesně zdravé, rázné a statečné. Vyzýváme každého, aby s námi za tímto cílem se snažil — však běda! — my sami musíme se k tomu tresty doháněti aneb výhodami lákati! Kde zůstala mravnost? Nezdá se Vám, že podobné odměny a tresty jsou pouhým napodobením učení o nebi a pekle a nepoznáváte, že jsou to prostředky znemravňující? Vždyť tím přece již z předu jako byste říkali, že žádné lásky k věci sokolské, žádné horlivosti a opravdovosti v členech sboru nehledáte a v ně věřiti nechečete.

Otázka, zdali odbory jsou sborům našim na škodu či ku prospěchu, mohla by asi vzhledem ku zkušenostem zodpovídána býti stejnou měrou kladně i záporně. Na jednom místě vyvodí stejné příčiny zcela jiné následky, než na místě jiném. Nemůže to jinak být, neboť ani na dvou místech z tisíce nenalezneme stejné poměry a lidi stejných povah. Proti odborům žehrají nejvíce cvičící členové. Kdybychom však vzali stanovy k ruce a zavedli s tím Sokolem, který třeba nejvíce cvičí, rozhovor o rozličných cílech Sokolstva, musel by připustiti, že kruh činnosti naší musí zasahovati i mimo cvičírnu. Cvičení samotno přece není cílem sokolství, nýbrž jen pouhým prostředkem k dosažení jistého cíle.

Tvořivý duch nedá si klásti mezi žád-

nými rozvrhy, jež na minutu jsou vypočteny; on chce a musí svobodně, neobmezeně působiti a tvořiti. Náš cíl: vychování a vzdělání — vyžaduje činnost různých sil. Bez působení těch či oněch špatně by se vzdělání dařilo. Proto nemrhejme čas zbytečnou hádkou, komu přednost náleží, nýbrž pracujme každý na tom poli, na kterém práce naše největšího užitku ponese. Jednotlivci nebylo by ani možno zastati všechny povinnosti, jež stanovy nám předpisují; jestli ale jednotlivci práci dle schopností svých mezi sebou si rozdělí, vyhoví sbor jistě všem povinnostem svým — ať již jsou v něm odbory aneb nejsou.

Někde jest odbor dobrý, někde nestojí za nic; to podmíněno jest místními poměry a potom tím, z jakých členů se skládá. Může se však velmi často pozorovati, že činní členové snaží se v jednotě výlučné stanovisko zaujmouti, že tvořiti chtějí zvláštní třídu. Zanechme toho, budme všichni opravdu bratry a pracujme společně a svorně. J. K. W.

O příčinách upadání a o prostředcích k obživení jednot sokolských.

Napsal M. ir. Tyrš.

(Pokračování.)

Proč u bylo členů v nejednom spolku sokolském?

Druhá otázka ta zodpovídá se aspoň částečně sama z toho, co jsme o první byli pověděli. Tytéž příčiny, jež některé jednoty zcela ubily, zeslabilly aspoň jiné.

Přibývání členů závisí ovšem někdy též od okolností zevních a nahodilých, avšak možno, že přede některý spolek sokolský nechoval se povždy tak, aby vážnost a úctu sobě vydobyl. Kázeň na výletech, vzorný pořádek při každém vystoupení veřejném, toť jsou jednoduché, ale působivé prostředky, kterými „Sokol“ příznivců získá, nedostatek obou odvrací od jednoty záhy lepší elementy všech tříd společenských a přec jen elementy řádné spolek udrží. Jest nutno si jich vážit a pobyt v jednotě jim možným, příjemným a čestným učinit. Počet a jakost členů přispívajících a zakládajících jest v tom ohledu pravidlem dobré měřítko toho, jaké pověsti jednota v místě se těší a není snad vždy zcela oprávněno na netečnost „šosáctva“ sobě naříkat.

Proč u bývá sem tam cvičenců ve spolcích sokolských?

Zde jsou ovšem především příčiny všeobecné, které tak často na váhu padají. Je to především značný nedostatek vytrvalosti u nás tak obecný, jež způsobuje, že téměř každý rok na cvičišťích svých nové obličejce spatřujeme a staré, známé s litostí pohřešujeme, je to pohodlnost mladší generace, jež každého namáhání vážnějšího se vzdaluje

a štítí, jest to rychlé „stárnutí“ jež takřka u nás v modu přichází. Až do třicátého roku svého byl svobodný Řek povinen tělocvičnu navštěvovati; když nahlédneme v knihy středověké neb renaissanční, kteréž o cvičeních tělesných pojednávají, tož spatřujeme na vyzobrazeních k nim připojených naskrze téměř muže statné a vousaté, již s horlivostí, pružností a odvahou jimi se zaměstnávají. Však sotva že u nás jinochu „bujarému“ temnější pyří nade rtem se ukáže, odpoví nám na otázku, proč cvičení sokolských se nesúčastňuje a na vybídnutí, aby tak učinil, že jest už příliš stár, protahuje na důkaz toho před námi lenivě své údy „na šíř a na dél“, na bradla a na hrazdu pohlíží takměř, jako by k nástrojům mučírny patřily, na nichž „se dřít“ s nově získanou mužnou rozumností se nesrovnává. Což není dosti na tom, když nyní za děvčaty „běží“, doutník za doutníkem z tobolky k ústům „vzpírá“, na místo výletů „zálety“ pěstuje, když do masa a do knedlíků „seká a bodá“, a s püllitrovým „bremenem“ paži co nejpilněji „ohýbá“, když dopoledne a odpoledne v kavárně a večer v hostinci, pokud jen drobné stačí, s uznání hodnou houževnatostí „výdržím“ se cvičí.

Předčasné stárnutí tohoto druhu, abychom o jiných poklescích s ním často spojených již pomlčeli, jest u nás zjev žel téměř epidemický. Kdežto jinde, zejména ve Švýcarsku mužové třicítiletí jak počtem tak často i jakostí svých výkonů jádro jednot tělocvičných tvoří, vidíme u nás až na čestné výjimky — v tělocvičnách takměř jen tváře mladistvé.

Přejeme si ovšem, aby jich bylo ještě desetkrátě ba stokrátě více, avšak přejeme si též, aby déle vydržely, aby mladí mužové nabyvše samostatného postavení ve společnosti lidské věci sokolské činem a slovem věrní zůstali, aby vlivu osobního a váhy, které průběhem času ve veřejnosti nabydou, též ve prospěch záležitosti tělocvičné pokud lze použili. Jeden, dva o sobě ovšem sotva mnoho poříditi mohou. Poukazujeme k tomu, že mnohá města cizozemská na svůj náklad spolkům místním velkolepé tělocvičny postavila, že na slavnosti tělocvičné radostně velmi značný náklad obětovala. — Takový úkaz však jest možný jen tam, kde takměř všichni členové zastupitelstva obecního až do let plné mužné zralosti cvičení tělesných se účastnili a tím živou lásku k věci až do těch let si zachovali, kde ve prospěch její konečně veřejně působiti s to jsou. Pak jest uvědomělá většina v poradách jistá většina, bez kteréž by každý návrh ve prospěch náš marně se učinil. Též za tou příčinou bude to povždy úkazem dobrým a radostným, když ono předčasné stárnutí u nás se přemůže a když vedle bujných sil mladistvých též mužové dospělí v

tělocvičnách sokolských nikde scházeti nebudou.

S nedostatečnou vytrvalostí souvisí trudná o mrzelost tak často u nás se objevující. Kdo v spolek vstoupí, chce mnohdy obratem ruky silným, svalnatým, obratným být, pakli pozoruje, že věc tak rychle a znenáhla ze řad našich se „vypaří“. Jiný chce zase pořáde „něco nového“ dělat, ačkoli to „staré“ nikoli dostatečně neumí. Nevyhoví-li cvičitel jeho choutkám, „mrzí“ ho to, on rovněž odejde. Třetí „mrzí se“, že v tělocvičně v letě horko a v zimě zima jest, čtvrtého, jenž 2 měsíce v cvičení vynechal, „mrzí“, že ostatní z jeho družstva o něco již pokročili, když se navrátil. Místo aby pílí zvýšenou je dohoniti se vynasnažil, což při skutečné vůli snadno se podaří, aneb aby na čas v družstvo slabší vstoupil, zanechá raději cvičení úplně.

Avšak jsou též jiné příčiny nedostatečné návštěvy cvičení sokolských, jež odstraniti v naší moci leží.

Funkce jednotlivců nejsou často určité vyměřeny. Kde s poměry místními souvisí, že název náčelníka více titul než úřad v sobě zahrnuje, tam ať „prvnímu cvičiteli“ řízení cvičení plně a nezkráceně se přenechá. Kde není obor působnosti určitý a volný, tam přechází snadno chuť k působení samému.

Sem tam vyučování není snad pravidelné, avšak jen pravidelností stane se cvičení zvykem a zvyk pak potřebou. Může se též stát, že cvičitel sám material cvičební příliš nedostatečně ovládá, že začátečníkům vše ukazuje co vůbec umí a co oni nikterak po něm udělati nemohou, že jim nehorázně „trému“ dělá, přehnaným namáháním ke krutým cvičebním bolestem je odsuzuje. To ovšem neláká a nevábí. Kdo k tomu celou zásobu svou bez ladu a skladu vydá, určitým rozvrhem se nerídí, učivo náležitě si nerozdělí, ten vyčerpá se brzy, nedovede za krátkou dobu cvičence rozmanitě a postupně zaměstnávat, vyučování stane se nezřízené, neúspěšné, nechutné. Též nedostatek různého náradí činí cvičení snadno nudným a nerozmanitým. Znali jsme spolek ovšem již zaniklý, jenž na prapor svůj plných 900 zlatých vynaložil, avšak na cvičišti mimo vetché kůň při každém mocnějším metu se překácející, mimo skřípavou nemožnou hrazdu, jeden pensionovaný žebřík a 5 párů drkotavých činek žádného náradí v majetku svém neměl. Spolek takový musil ovšem po slavném svěcení praporu, jež praporečnick pro samé drahocenné vyšívání sotva unéstí mohl, záhy a neodvolatelně zaniknout. — Avšak cvičiště musí nejen dostatečným nýbrž též dobrým třeba o něco dražším náradím zásobeno být, náradím, na němž se s chutí cvičí a na kterém se všechny výko-

ny poměrně snadno, dokonale a úhledně provéstí mohou.

K dobrému a dokonalému náradí připojí se na konec nikoli pedantický, avšak pokud věc toho vymáhá dobrý a dokonalý pořádek. Nepořádek odpuzuje snadno elementy rádnější; kde cvičitel své družstvo každou chvíli ze všech konců světa k náradí svému svolávati musí, tam necvičí jeden rychle po druhém, tam udělá se v každé čtvrti málo cvičení na každém náradí a s autoritou cvičitele a náčelníka hyne na konec každé rozumné, úspěšné a s chutí ku předu jdoucí cvičení.

A náčelníkovi a cvičitelům pak ovšem celá věc se znechutí. Jest to začátek konce skutečného života jednoty. Neboť neklamejmež se! Zdárné prospívání nejen spolků nýbrž i souborů o mnoho větších celých obcí na př. závisí mnohem více než se na první pohled aspoň zdá na činnosti, povaze a snaze jednotlivců; udržmež jich sobě, nechť v kterémkoli oboru zájmů spolkových se osvědčují. Při různosti povah lidských, při nestejnosti času prázdného, nemůže se očekávat, aby v kterékoli jednotě všichni členové stejnou činností a horlivostí vynikali. V menším spolku jest to často třeba člověk jediný, s kterýmž tento stojí neb upadá. S hledišťe toho dala by se otázka o zdaru každé věci spolkové a tudíž i sokolské tím rozřešiti, žeť — k nepřekonatelným obtížím zevním tu nehledě — věc se dařiti bude, kde se dosti spůsobilých členů najde, kteří bez prázdných slov každodenně o ni se starat budou. Od pouhých řečí a usnešení nemůže nikdo spásu očekávat, nevidí-li před sebou muže ty, kteří je trvale v skutek uváděti budou. Což platno, pakli spolek občas valné schůze svolává, se na tom usnese, že po kratší nebo delší přestávce opět k „jarému“ životu se probuditi chce. Slovo není o sobě víc, nežli pohnutý vzduch a padá jen tam na jisto na půdu úrodnou, kde těch povah jest, které je v čin převéstí dovedou a chtějí. Takových sil ať spolek sobě získá a odechová co možná v počtu největším; kde jich má, ať jich sobě váží a všechnu působnost jim usnadní. —

Od činnosti každodenní, od pravidelného cvičení a náležitě správy spolkové, na nichž zdar každé jednoty a tím i věci sokolské především závisí, přecházíme v úvaze své k veřejným vystoupením spolků našich.

Proč klesají namnoze výlety?

Netajíme se s tím, žeť výlety sokolské nemají již zcela povšechný význam ten, jaký za dob probuzení našeho jim se přikládal. Spolek, jehož jediná činnost by v pořádání výletů záležela, jako namnoze v dobách minulých se dělo, byl by sotva v přesnějším nyní srozumu slova spolkem sokolským. Přese všechno však jsou výlety pravým způsobem podstoupené svě-

žím, potřebným a krásným doplňkem cvičení a života sokolského vůbec, podnikem, při kterémž členové každé jednoty blíže se združí, spolky jednotlivé se stýkají, národní ruch často se podporuje, jsou zkrátka věci dobrou, výhodnou, velice žádoucí, jež všemi prostředky se podporovati má.

Že přec namnoze klesly, má mnohé příčiny. Některé z nich ovšem odstraniti nelze. Jednoty naše byly z počátku skoro jediné, které výletů vůbec podnikaly. Věc byla nová, konkurence se strany jiných spolků žádná. Tak vysvětluje se u spojení s celou náladou doby snadno větší účastenství u výletů v letech šedesátých námi podniknutých. Též stejnkroj byl věcí novou a lákal účastníky, místa, kam výlety se konaly, byla jim namnoze neznámá, a tím as vábívá. Průběhem let věc jaksi sevšedněla, nové nepovědomé výlety najít, ponavrhnout a provést stávalo se na konec věci takměř nemožnou.

Toť byly okolnosti všeobecné a neodvratné, pro kteréž tudíž co lidé rozumní příliš zarmucovat se nesmíme. Povážlivější zdají se nám býti příčiny jiné: Především ona pohodlnost mladší generace, o kteréž již svrchu jsme byli promluvíli. Dvanáct až čtrnáct hodin denně obnášel pochod na prvních výletech, kteréž na př. Sokol pražský v počáteční době trvání svého vykonával. Také jinde podobně se dělo. Bylo to snad vzhledem k průměru účastníků namahání poněkud přepjaté, avšak i při výletech jednodenních často o celých deset hodin slevovat nebylo by nutno, kdyby i zcela mladí lidé prvé nežli mezi účastníky se přihlásí, délku cesty na mapě s takovou úzkostlivostí neměřili.

(Pokračování.)

Zprávy z Čech.

(Nová župa) utvořila se v Praze pod jmenem „župa pražská“. Ustavující valnou hromadu odbývala župa dne 13. října v Městanské besedě Malostranské. V župě sdruženy jsou dosud jen dvě jednoty a sice Malostranská a Dejvická s 271 členy. Výboru uloženo, by župu přihlásil k české obci sokolské.

(Česká obec sokolská.) Výbor obce odbýval dne 10. listopadu schůzi v tělocvičně Sokola pražského. Mimo o běžných záležitostech jednalo se o zařízení knihoven po jednotách, o vydávání knihovny pro cvičitele jednot sokolských, o vydání jednotných diplomů sokolských. Dále učiněno sdělení o župní organizaci a činěny volné návrhy.

(Nová jednota sokolská.) Utvořila se v Bubenči u Prahy.

(Matice sokolská.) Pod jménem tím vstoupí co nejdříve v život nový záslužný podnik mající za účel pomoci

spisků odborných, lehce srozumitelným slohem psaných a hojnými vyobrazeními opatřených šířiti znalost o věcech tělocvičných vůbec, pak o úkolech a účelech jednot sokolských zvláště, jakož i pojednávati o prostředcích, jimiž těchto úkolů dosíci možno. Spisky ty budou za cenu výrobní prodávány, některé i bezplatně rozdány buď osobám, jež věci naší mají býti získány azeb členům zvláště horlivým a dospívající mládeži. Podnik bude pro počátek založen z fondu vytěženého z vydávání Výletůch Listů Sokola pražského. Jednotlivě sešity o 32 stránkách s hojnými obrázky prodávati se budou za 5 kr., v množství ještě levněji. V pořádání a vydávání spisů uvázali se pořadatelé „Památníku „Sokola Pražského“ br. J. Müller a Ferd. Tallowitz, jichž jména ručí za zdar podniku toho.

(První závody) odbývala župa moravská dne 11. srpna v Olomouci. V župě sdruženo jest 26 jednot, však jen pouze 9 jednot závodníky vyslalo. Deputace vyslalo 10 jednot, nezastoupeno bylo 7 jednot. Cvičení prostných účastnilo se 130 Sokolů. Závodníků přihlásilo se 46, skutečně jich závodilo pouze 35. Závodili jednotlivci, (členové měli závod svůj, cvičitelové též svůj) i družstva. Závodilo se ve skoku dalekém, na hrazdě, bradlech a na koni na šíř. Každý jednotlivec závodil mimo skoku jen na jednom náradí. Při skoku počítány tři nejdelší skoky každého závodníka a znamenány 1—5, na náradí vylosovány 2 výkony ze 6 napřed ustanovených a jeden výkon měl každý závodník volný; i tu znamenány výkony 1—5, takže největší možný počet bodů byl 30. Poněvadž několik závodníků dosáhlo čísla 29, soudíme, že mezi závodníky museli být buď výteční cvičenci aneb že soudecové byli na pětky příliš štědrí. — Z cvičitelů byl na hrazdě 1. br. Běhal z Kroměříže se 24 body (skok jest vždy připočítán), 2. br. Jos. Demel z Val. Meziříčí s 19 b. Na bradlech 1. br. Olšanik z Kojetína se 27 b., 2. br. Fuxa z Brna s 19 b. Na koni na šíř 1. br. Vohnout z Brna s 29 b., 2. br. Lerch z Prostějova s 23 b. Z členstva byli přeborníky: na hrazdě 1. br. Hájek z Brna s 29 b., 2. br. Dubanský se 26 b. Na bradlech 1. br. Špaček z Brna se 26 b., 2. br. Nikodem z Brna s 20 b. Na koni na šíř 1. br. Šklíba z Brna s 22 b., 2. br. Šich z Brna se 14 l. V závodech družstev, při nichž provedena tři volná cvičení na voleném náradí, a dosíci se mělo aspoň průměrné známky 3 (dobré) vyhovělo z 9 přihlášených družstev 8. V závodech těch dobyly si místa 1. Brno na hrazdě, 2. Brno na bradlech, 3. Prostějov na koni na šíř, 4. Kroměříž na bradlech, 5. Olomouc ve skoku dalekém, 6. Kojetín na bradlech, 7. Litovel na hrazdě, 8. Val. Meziříčí na hrazdě a 9. Vel. Bystřice na bradlech. — Jednotlivci odměněni byli cenami, jež věnovali příznivci Sokolstva a spolky, družstva vyznamenána byla diplomy.

SOKOL AMERICKÝ

Organ Sokolstva Česko-Amerického.

... Vydává a rediguje Fr. Lier. ...

NÁKLADEM VÝK. VÝBORU NÁR. JEDN. SOKOLSKÉ.

... Vychází 15. každého měsíce. ...

NEW YORK, 15. PROSINCE 1889.

Závody Švýcarů.

V předminulém čísle pojednali jsme o pravidlech, jakých gymnasté švýcarští při závodech obecných užívají. Tentokrát sdělíme o pravidlech, jaká v platnosti bývají pro závody užší.

Závodí se v porážení, zápase, lezení, šplhání, skoku dalekém, skoku vysokém, skoku o tyči, běhu, a je-li k tomu příležitost, též v plování, šermu a házení oštěpem.

Technický výbor určí, která z jmenovaných cvičení mají být k závodům použita.

Lezení koná se na provazě 26 stop dlouhém. Počítá se při tom, kolikrát cvičenec nohy skrčil a napnul.

Šplhání účastníci se mohou jen ti závodníci, kteří osvědčili se při lezení. Počítá se, za kolik vteřin šplhající cíle dosáhne.

Při skoku o tyči koná se první skok na zkoušku ve výši 8 stop. Kdo přeskočí bezvadně, může se ještě dalších tří skoků účastniti. Zvyšuje se vždy o 8 palců, obnáší tedy skoky: 8 stop 8 palců, 9 stop 4 palce a 10 stop. Každý skok jen jednou konati jest připuštěno. Za první skok počítají soudcové 1, za druhý 2 a za třetí 4.

Při skoku dalekém vykonají se pouze dva skoky (s odrazem libovolným) a jen jeden z obou a sice ten lepší se počítá. Žádný závodník neobdrží cenu, který aspoň 17 stop neskočil.

Při skoku vysokém koná se skok na zkoušku ve výši 4 stop 6 palců. Zvyšuje se o 3 palce na tři skoky, takže první skok obnáší 4 stopy 9 palců, druhý 5 stop, třetí 5 stop 3 palce. Počítá se jako při skoku o tyči.

Pro závod v běhu určena jest vzdálenost 650 stop. Kdo nejdříve k cíli doběhne, jest vítězem. Běh nesmí však déle trvati než 25 vteřin. Kdyby první běhoun potřeboval k běhu delší čas, nemá nárok na cenu.

Při plování rovněž rozhoduje čas, v kterém plovající vytknutého cíle dosáhne.

Při šermu nesoudí se jen dle počtu zasazených ran, ale též dle toho, jak šermující pravidla šermu zná a zdali elegantně též šermuje. Jsou 4 střety. V prvních

dvou střetech konati se musí body a seky určené, v druhých dvou střetech konají se body a seky libovolné. Za každý střet píšou soudcové známku 0—3. Vítězové staví se opět proti sobě a tímž způsobem se pokračuje.

Při házení oštěpem povoleny jsou každému závodníkovi 2 hody. Uhodí-li závodník do terče, počítá se mu 1, uhodí-li do panáka, 2, uhodí-li do hlavy, krku neb prsou, 3. Hod na zkoušku koná se ze vzdálenosti 34 stop. Kdo aspoň terč zasáhl, může další tři hody vykonati, jež konají se ze vzdálenosti 46, 56 a 66 stop. Při prvním hodu počítají se známky jednoduché, jak výše naznačeno, při hodu druhém počítá se dvojnásob a při třetím trojnásob.

Pravidla při porážení a zápasu platí tatáž, jako při závodech obecných, jež jsme již dříve uvedli.

Jakožto ceny udílí se mimo věnců a diplomů též rozličné předměty. Jsou to hlavně divky a paní v místě, kde závody pořádány býti mají, které na kolik měsíců před závody všemožně starají se o zásobení komory, v které ceny se ukládají a kde vystaveny jsou. Nalezneme tu po většině mnoho překrásných ručních prací umělců. Též obchodníci přispívají pěknými a významnými předměty.

Nehledí se tu tak na cenu předmětu jako na jeho vhodnost, aby dlouho milou upomínku na závody v mysli závodníků oživoval.

Jsou-li ceny darovány a přijímány v tomto smyslu, zajisté to není nic nenáležitého.

Třídění a udělování cen řídí se dle následujících pravidel:

Ceny rozvrženy jsou na tři třídy: hlavní, jednoduché a povzbuzující.

Ku dosažení hlavní ceny potřebí jest při cvičení jednot 24 bodů, při umělém a obecném cvičení 26 bodů; ku dosažení ceny obyčejné stačí jednotám 15 bodů, jednotlivcům 18 bodů.

Je-li přebytek cen, záleží na rozhodnutí soudců, komu mají být co ceny povzbuzující uděleny.

Hlavních cen nesmí být nikdy uděleno více než 7 jednotám a 14 jednotlivcům.

Hlavní ceny jsou věnce. Pro jednoty a vítěze v obecném cvičení jsou věnce z listů dubových, pro cvičení umělé z listů vavřínových.

Jednoty, které dobyly hlavních cen, jsou mimo to odměněny ústředním výborem čestnými diplomy.

Závodníci, kteří v umělém i obecném cvičení zvítězili v řadě první, obdrží cenu, ti, kteří jsou druhými, obdrží diplom a učiněna jest o nich čestná zmínka. Kdyby se stalo, že by některý z přeborníků obdržeti měl 2 hlavní ceny (2 věnce), obdrží věnec se stuhou.

Udělení cen děje se v následovním pořádku: nejdříve obdrží ceny jednoty, pak jednotlivci za umělé a obecné cvičení, pak za cvičení užší a naposled udělovány jsou ceny povzbuzující za cvičení umělé, obecné i užší.

Jednotlivci dle pořadu mohou si ceny vybrati.

Tělocvik neodvratnou nutností.

Zní to jaksi podivně, někdo řekne třeba přemrštěně a přece jest to holá skutečnost, nevyvratnými důkazy potvrzená. Kdo přečte si pozorně celý tento článek, ten chť nejnechtěj přisvědčiti nám musí, že tělocvik jest nutností, že jediným jest prostředkem, jímž nejen jednotlivci předčasně smrti, nýbrž i celé národy úplnému vyhynutí se vyhnou. —

Předešlý měsíc objevila se v časopisech amerických zpráva, že ministr vojensství Spoj. Států vydal nařízení, aby odvodní stanice přeloženy byly z velkých měst na venek, poněvadž ve velkých městech s důstatek nováčků k vojenské službě spůsobilých sehnati nelze. Jaký význam tato zpráva má, o tom asi málokterý z čtenářů přemýšlel.

K vojsku Spoj. Států odvádí se ročně as 8000 nováčků. Číslo to jest směšně malé u porovnání s čísly, jaká vykazují odvodní zprávy národů jiných, počtem 50milionovému národu americkému nejbližších. A ani těch osm tisíc branců nemůže strýc Sam pro svou armádu získati ve velkých městech, v nichž dobrá třetina všeho obyvatelstva Spoj. Států sídlí. Odvod jest ovšem dobrovolný. Však kterak vysvětlíme si úkaz, že na př. ještě před 20 lety, kdy ve velkých městech našich počet obyvatelstva o dobrou polovici byl menší, tentýž počet nováčků (8000) snadno se získal, ba že hlásilo se jich schopných mnohem více, než jich bylo třeba? Hospodářské poměry naše naproti době tehdejší lepší nejsou, takže nyní v městech větší počet nezaměstnaných se nalezá, nežli byl tehdy. (Z těch obyčejně skoro veskrze k vojsku se odvádí.) Kde tedy příčinu úkazu toho hledati máme? — Ve s ch á t r a l o s t i nynějšího městského obyvatelstva, které tělo své nepěstuje.

Ještě pádnějších důkazů nám podávají následující vyňatky z úředních zpráv, na spolehlivých číslicích založených, jež přinesl časopis „Novoje Vremja“ (Překladem Č. Holasa uveřejněno v „Sok“ pražs. čís. 11.):

„— Poradný člen obecní zdravotní komise dr. G. J. Archangelskij ještě v roce 1884 ve zprávě o městské lékařské pomoci, zřízené pro nezámožné obyvatelstvo ukazoval, že zmrzačování mladého pokolení petrohradského, jak fysické tak i mravní děje se v širokých rozměrech a

může zjevně býti změřeno v celém svém objemu následkem zavedení všeobecné vojenské povinnosti. Všecky gubernie okruhu nevyjímaje i petrohradskou (bez hlavního města) mají mládež, v jejíž středu 3/4 povoláných okazují se dle svého fysiického vývoje schopnými k vojenské službě, ale v městské petrohradské mládeži nečítá se ani 1/4 schopných k takové službě, při čemž nejhlavnější příčinou neschopnosti ukazuje se úzká, nevyvinutá neboli rachitická hrud. Mezi petrohradskou mládeží s plochým a nepravým stavem hrudního koše okazuje se jich 10kráté víc, než mezi mládeží venkovskou.

Ve vojenském statistickém časopise petrohradského vojenského okresu (č. 1. 1884) praví se: „Z tabulky vidno, že dorůstající mužské pokolení Petrohradu vůbec vyznačuje se slabým vyvinutím prsního koše: číslo neschopných k vojenské službě následkem úzké neb rachitické hrudi dosahuje 35.5 proc. To dokazuje nepochybně, že na tělesný vývoj mládeže města Petrohradu až doposud neobrací se dostatečné pozornosti. Není divu, že dítky vyrostlé ve školách, kde svůj život ztráví sezením, v řemeslných a mistrovských dílnách, v továrnách a jiných závodech při špatných zdravotních podmínkách, špatně se tělesně vyvíjejí a dávají v úhrnu slabé, zvrhlé pokolení, způsobilé sploditi pokolení ještě slabší.“ „Ignorování fysiického vývoje mladého pokolení (mluví ve své zprávě doktor G. J. Arhangelskij) vede i ku druhým neméně vážným ekonomickým následkům. Slabé pokolení velmi brzy stává se nespůsobilým vyživovati sebe a zůstává po sobě značné číslo osob, žádajících obecného zaopatření. Již mocí jediného tohoto ekonomického významu nevyhnutelně bude nutno v nedaleké budoucnosti obrátiti se k důkladným opatřením proti příčinám hubícím dětské organismy. Sesilnější zdravotní dohlídky nad dětskou prací a udržování dítek v dobrém stavu v dílnách a zavedení tělocviku v městských obecných školách mohou velmi bystře položiti meze obecnému zlu dosahujícímu takých valných rozměrů.“

Tato „nedaleká budoucnost“ má-li se nevyhnutelně přistoupiti k radikálním prostředkům ku zlepšení zdraví mladého pokolení petrohradských měšťanů, musí se počítati za nastouplou. Za poslední roky nejen že se nepozoruje zlepšení fysiického stavu i zdraví mládeže petrohradské, ale naopak, pozoruje se značné zhoršení. Číslo osob, neodpovídajících nevyhnutelným podmínkám fysiického vývoje, v Petrohradě ustavičně vzrůstá. —

„— Sestavuje vzrůst i vývin hrudního koše osob povolávaných s jich odborným zaměstnáním, prof. Janson spravující statistické oddělení, přichází k takovým důsledkům: ony skupiny zaměstnání, které se doplňují hlavně venkovany, dávají nej-

příznivější příznaky tělesného vyvinutí (výminku činí obuvníci); velmi malou fysiickou spůsobilostí, nehledě k dobrému vzrůstu, vyznamenávají se inteligenci bližší vrstvy obyvatelstva; děkující sice tomu že dle všeho při vychovávání jich obrací se zvláštní pozornost na vyvinutí intelektuelních spůsobilostí, vycházejí nevyvinutí fysiicky: hrud jejich jest velmi úzká, tovární práce a zaměstnání spojeno se stálým sezením, se sehnutou polohou těla, nade vši pochybu působí na slabé vyvinutí hrudi (rytcové, hodináři, zlatníci a zlatnických děl pracovníci, krejčí, kloboučníci, rukavičkáři).

Závěrky o neuspokojivosti fysiického stavu mladého pokolení obyvatelstva hlavního města, vyvozené z čísel přehlídky novobranců, úplně potvrzují se pozorováními městských lékařů, spravujících léčebnou část v městských obecných školách. Onemocnění mezi žáky a žačkami škol vyvinuto jest v silném stupni: každoročně městští lékaři konstatují tolikéž případů zvláštních onemocnění, kolik jest všech učících se dítek a některé roky onemocnění bylo výše čísla tohoto. Při tom žáci rozne mohou se netoliko různými nakažlivými nemocemi, vlastními dětskému věku, ale hlavně všeobecnými nemocemi organismu, nemocemi výživy, kosti, zkažením šťavy tělesní a p. v.

Ve zprávách „městské zdravotní komise“ bylo již ukázáno na značné vyvíjení onemocnění mezi žáky a žakyněmi městských škol. Ve zprávě za rok 1888 praví se: „Veliké číslo žáků obracelo se k městským lékařům několikráté během roku s rozličnými onemocněními. Zvláště mnoho bylo nemocných nenakažlivými nemocemi — 10.237; převládaly nemoci týkající se výživy, krtice, nemoci plicní; to potvrzuje záznamy učiněné již ve dřívějších zprávách komise zdravotní, že dětské obyvatelstvo Petrohradu vyznačuje se silným nemocněním, slabým ústrojím, špatnou výživou. Zejména mnoho bylo nemocných ve školách částí položených za řekou a okolí města, majícího veliký komplex žáků továrního lidu. Ve školách Naroskoj částí případů onemocnění vyžadujících pomoci městského lékaře, bylo dvakráté více skutečného čísla žáků ve škole. I hoši i dívky stonali přibližně stejně často.“

Jsou to poměry pro obyvatele velikých měst neutěšené, plynoucí však důsledně ze zanedbávání těla. V průmyslových závodech vykonávají nyní všecku těžší práci stroje. A každý rok přinese nám mnoho nových vynálezů, jimiž práce tělesní stále se usnadňuje. Venkovské obyvatelstvo má dosud výhodu naproti městskému, že živnost jeho poskytuje mu těžší pohyb a zdravý vzduch. Ale jak dlouho to bude ještě trvati? Za krátko i tu nahradí stroje všecku těžší práci a bez

vydatného pohybu i na zdravém vzduchu lidé zakrní. —

Pro obyvatelstvo velikých měst jest již nyní tělocvik velkou potřebou — pro obyvatelstvo venkovské stane se jí v krátké době. Tu poznáváme, že skutečně jest tělocvik neodvratnou nutností i že každý pěstovati jej bude nucen.

(Z a s l á n o.)

Upřímnému příteli věci sokolské zželeli se musí toho, jak daleko — v jaké poměry, neblahý onen spor Národní Jednoty Sokolskou zavedl. A co se děje k urovnání věci? Upřímného, z dobré vůle vycházejícího, málo, a tomu málo odzvoněno vždy hned v zárodku. Vypadá to tak, jako by ti nejpovolavější Sokolové v takovémto stavu věci si libovali. Sokolové, obzvláště Vy v Chicagu, nestydíte se před českoamerickou veřejností, nestydíte se před bratry v Čechách?

Jste-li Sokoly celými, proč konečně nesvolíte k návrhu dobře míněnému a lehce bez jakýchkoli obětí provedlivému? Svolání sjezdu, jež Vy Chicagští navrhuje, by bylo ovšem výhodné, ale nikterak výhodnější, než sjezd písemný, Baltimorskými navrhovaný. Kde jest dobrá vůle, tam se na formu nehledí. —

Než, Sokolové! Mám návrh. Nelekejte se, nebude to žádné protahování věci. Což aby Baltimorští, dostanou-li odpovědi od v ě t š i n y j e d n o t, oznámili, které místo (z oněch dvou navrhovaných) obdrželo většinu hlasů a tam pak aby výkonný výbor z New Yorku byl přeložen, aniž by se dbalo toho, že Chicagští svá rozhodnutí nezaslali — ač jestli by tak učinili. Tím způsobem, myslím, že bychom Chicagské morálně přinutili ku kapitulaci. —

Prosím, aby nikdo ze Sokolů nehledal v tom návrhu sobectví neb cos podobného — vedla mne k němu pouze láska k dobré věci Sokolů českoamerických.

B. S.

H l í d k a.

— Nový sbor sokolský pod jménem „Karel Jonáš“ založen byl v Plattsmouth, Neb.

— S tímto číslem „Sok. Am“ zaslána jest všem členům „Národní Jednoty Sokolské“ příloha „Výprava Sokolstva do Francie.“

— Nový sokolský sbor, o němž se zmínil br. Jileček v dopise v č. 9. „Sokola Amerického“, že zakládá se na západní straně města Detroit, zvolil si jméno „Sokol Podlipný.“

— Plzeňský Sokol v Chicagu odbýval výstavu ve prospěch fondu pro postavení vlastní tělocvičny v týdnu od 8. do 15. prosince. Výstava dle zpráv časopisů dobře se zdařila.

— Z Clevelandu dochází potěšitelná zpráva, že tamní jednota „Čech“ v poslední době značně sesílila. Čítá nyní as 60 členů a v každé schůzi přijímáno jest jich několik — v jedné schůzi až devět. — Na zdar!

— Sokol Jos. Pecival, kterýž před rokem as z Chicaga do Omahy odejel a tamní jednotu co cvičitel zdárně vedl, vrátil se as před šesti týdny opět do Chicaga. Však patrně že se mu mezi Omahaany lépe líbilo, neboť as po měsíčním pobytu v Chicagu vrátil se opět do Omahy, kdež jej Sokolové s otevřenou náručí uvítali.

— „Pokrok Západu“ sděluje že „Nebraska pochlubiti se může také českým profesionálním athletem, kterýž přítomně v Dakotě cestuje. Jest to prof. Mc Canville (Tom. R. Lepša), „Novověký Samson“, kterýž jest prý nepředčitelným ve zdvihání břemen, zvláště pak 180 lib. těžkých činek. Též jest mistrem v kroužení kužely.“

— Nyní jest právě čas předpláceti časopisy. Pro Sokola hodí se nejlépe časopis sokolský. „Sokol“ pražský jest časopis výborný, pečlivě řízený, i učinil by dobře každý Sokol, zvláště naši cvičitelé, kdyby jej předplatili. Předplatné jest mírné, pouze \$1.00 na rok. — Adresujte pouze: Časopis „Sokol“, Praha, Bohemia, Europe.

— Těl. Jed. Sokol „Čech“ v Clevelandu odbývati bude závody členů i žáků na boží hod vánoční, dne 25. prosince. Členové závodí budou ve vzpírání 50liberní činky, ve skoku vysokém a dalekém. Žáci závodí budou: I. družstvo ve vzpírání 20liberní činky, II. a III. družstvo ve vzpírání 16liberní činky, pak všichni žáci ve šplhání po provaze, ve skoku vysokém a dalekém.

— Někteří Sokolové domnívali se, že na překážku vyrovnání sporu v Nár. Jed. Sok. jest také to, že v obou výk. výborech nalezájí se Sokolové, kteří byli co zástupci na sjezdu Cedar-Rapidském. Poněvaž jest přáním pořadatele t. l. aby spor urovnán byl a poněvaž domněnku tu vyvrátiti chce, nepřijal v jednotě newyorské nominaci za člena výk. výboru Nár. Jednoty Sokolské. Jsme upřímně pro vyrovnání — však pro vyrovnání slušné, jež přijmouti by mohly obě strany.

— Již mnohokrátě upomínali jsme členy jednot, aby do svého časopisu, do „Sokola Amerického“ dopisovali — však upomínky ty nesetkaly se s výsledkem trvalým. Někdy zdálo se, že členové v tom ohledu napraviti se chtějí, však hned v příštích číslech opět ukázalo se, že to byla jen chvilková nálada. A přece by tím každý Sokol Nár. Jed. Sokolské i jednotě své prospěl, kdyby trvale v dopisování se uvázal a každý měsíc zprávu z jednoty své do časopisu našeho zaslal. Víme zcela ur-

čitě, že Sokolové když list dostanou, nejprve v něm hledají dopis z jednoty své. Mnohý pak nenalezne-li jej, časopis odloží a více do něj se nepodívá. Dopisy buď se větší zájem pro jednotu samu i pro naši věc sokolskou. Dopis nemusí býti vždy dlouhý — 10 neb 20 rádek také někdy stačí, jen když jsou tu dopisy pravidelně každý měsíc. Látky jest dosti. V každé jednotě stane se za měsíc něco, co za zmínku stojí, tu potřeba jest povzbuzení, tu zas projev uznání dobře účinkuje. Pište, Sokolové, do svého listu, ukažte ostatním Sokolům v jiných městech, že žijete!

Různé zprávy.

Lepší silnice. Colonel A. A. Pope z Bostonu přimlouvá se horlivě v amerických časopisech o zřizování nových a zlepšování starých silnic. Dovojuje, že prospěje se tím zdraví obyvatelstva, poněvaž totéž bude více cest konati pěšky aneb po velocipedech a bicyclech.

Zvláštní hra. Kluby běhounů amerických pořádají na podzim zvláštní hru zvanou „honba na zajíce“. Ustanoví se dva členové klubů aneb jsou vylosováni, kteříž jsou zajíci. Ti vyběhnou obyčejně ze stanoviště o 10 minut dříve než honci, již bývají tři a honící psi, jichž bývá počet dosti značný — 20, 30 i více. „Pelech“ bývá vzdálen na 5 až 10 mil od stanoviště. Doběhnou-li zajíci do „pelechu“ dříve než honci, bývají odměněni a vyčastováni, jsou-li chyceni než „pelechu“ dostihnou, musí za pokutu „hezkých pár chlupů pustiti.“

Bicyclisti pořádali velký závod dne 16. listopadu. Súčastnily se: West End Club a Genesee Club z Rochesteru a Buffalo Bicycle Club. Jízda určena z Buffala do Rochesteru, vzdálenost to 74 mil. Závodníci vyjeli z Buffala 9 minut po 9. hodině ranní. První přibylí do Rochesteru členové klubu West End a sice 5 minut do 3. hod. odpo. Jsou veskrze výborní jezdci, neboť dorazilo jich 7 současně k cíli. Nejblíže bicyclista (člen Buffalo klubu) byl 2 míle za nimi. Vítězům trvala cesta 5 h. a 46 m. Průměrem tedy urazili as 12 mil za hodinu.

Čech učitelem tělocviku v Tiflisu. Br. Julius Grumlík, bývalý náčelník sokolské župy středočeské a Sokola žižkovského a horlivý cvičitel Sokola vídeňského a pražského jmenován byl učitelem tělocviku na gymnasiu v Tiflisu na Kavkaze. Br. Grumlík přináší v nové postavení své vzácné znalosti odborné a a proto doufáme pevně, že nejen povznese jméno sokolské na Rusi ale i věci samé prokáže platných služeb. Kéž se jemu podaří nalézt konečně v této žirné zemi slávké porozumění a lásky k ideám sokolským, aby tak ony v okruh svedly všechnu mládež slovanskou. („Sok.“ pražs.)

Sokol v Mnichově. Českoslovanská beseda „Slovan“ v Mnichově jest jediným pojítkem Čechů v Mnichově žijících, vyniká nad cizinské spolky jak počtem členů tak i zdárným působením. Aby pak zejména mladší členstvo úzeji k sobě bylo připoutáno, aby se v národním snažení tužilo a mužné statečnosti učilo, vznikla v předácích spolku myšlenka založiti ve spolku odbor tělocvičný „Sokol“. Nejprve konány společné výlety, při nichž prováděny byly pořadové cviky jednotným vedením a před krátkým časem podařilo se výboru najati velice příhodnou místnost ku cvičení s ohromnou zahradou. Účastenství jest velice čilé a slibné, cvičí 37 bratří zařaděných ve 3 družstva. Začátek to zajisté velice potěšitelný. Cvičení po technické stránce vede br. Holub, bývalý člen „Sokola“ v Nymburce, který šťastnou náhodou v týž čas v Mnichově se usídlil. Zvolen byl ihned prvním cvičitelem a řídí obratně a obětavě celé cvičení. Přejeme statečné, junácké jednotě mnichovské největšího zdaru. (Kž.)

Bratrstvo míčových hráčů (Ball Players Brotherhood) připravuje se k velkému, nákladnému podniku. O peníze však nemá nouzi, neboť již plných 20 milionů zaručeno. Bratrstvo zamýšlí zřídit v 8 největších městech Soustátí stálá místa (Polo Grounds) kde by se míčové hry a závody pěstovaly a postaviti nádherné klubovní domy. Na východě má to býti v New Yorku, Brooklyně, Filadelfii a Bostoně, na západě v Chicagu, Pittsburgu, Clevelandu a St. Louis. — Pro zřízení závodisti v samotném New Yorku zaručeno více než 5 milionů dolarů. Hlavními ručiteli jsou Cornelius Van Cot, pošt-mistr města New Yorku, D. H. Mc Alpin, zvaný tabákovým králem, E. B. Talcott, G. T. Wallace a J. J. Coogan. Již samotný pozemek v New Yorku bude státi ohromné peníze. Tentýž jest již vyměřen a zakoupen. Jest 800 stop dlouhý a 500 stop široký, a prostírá se od středu 157. ul. do středu 159. ul. a od 8. Ave. ku břehu řeky. Ohromná, nádherně dekorovaná krytá tribuna postavena bude u řeky. Sedadel má býti na ní 2kráté více než na tribuně zrušených Polo Grounds ve 110. ul. Bratrstvem zřízena bude zvláštní dráha, po níž vlaky dopravovati budou obecenstvo přímo k tribuně. Zvýšená dráha zřídí též novou stanici ve 159. ul. právě u Polo Grounds. — Míčové hry nabývají stále většího rozšíření mezi Američany. Chybou při tom jest, že jen malý počet jednotlivců při tom těla svá tuží — kdežto tisíce na to se dívají. Kdyby peněz těch vynaloženo bylo na řádné tělocvičny, v nichž každý mohl by cvičiti, nesmírně by se tím lidu americkému prospělo.

DOPISY.

New York, 8. prosince 1889. — Na den 25. listopadu byli jsme německým turnéřským spol-

kem („New York Central Turn-Vereinem“) pozvání, bychom se účastnili sborové výstavy, již tentýž spolek ve prospěch své nové budovy a školy tělocvičné pořádal. Výstava trvala 14 dní. Pozvání k výstavě bylo provázeno žádostí, by jednota naše zvolila vyslanec, jenž by poradám výboru byl přítomen, a zároveň zaslán dotazník, zdali jednota naše účastní se výstavy sborově, zdali věnuje nějaký dar atd. V jednotě usneseno bylo, bychom sborově se účastnili, by zakoupen byl co dar roh v ceně as 25 dol. a cvičící naši členové by účastnili se veřejného cvičení, jež dne 27. listopadu bylo pořádáno. Dne 25. listop. sešlo se nás čteně do hořejší cvičírny. Bylo nás v kroji 5 čt. po 12 členech, pak náčelník a cvičitelé. Bylo slyšeti na všech stranách pronášeti přání, by aspoň tolik sešlo se nás pokaždé, když sborově vystoupiti máme. Po osmé hodině večerní vyrazili jsme z cvičírny a ubírali se rychlým pochodem k nedaleké budově Central Turn Vereinu. Došedše budovy vystoupili jsme po širokých schodech až do nejhořejšího patra, kde nalezá se hlavní sál. Ten naplněn byl téhož večera různými předměty a hemžil se obecnstvem, prodavačkami a prodavači, takže jen s tíží cestu davem jsme si klestili. Výbor turnéřů byl rozprchlý po celé rozsáhlé budově, takže nemohl být sehnán, čímž přišli jsme o oficiální uvítání. Jeden člen z výboru uvítal nás a vyzval, bychom se rozešli a oddali se zábavě. Učinili jsme tak. Po chvíli odebrali jsme se někteří prohlédnouti cvičírnu, v níž právě se cvičilo. Bylo tu as 80 žáků odrostlejších ve stáří mezi 14 a 18 lety. Stáli ve dvou odděleních v řadách po šesti ve volném rozstupu. Oddělení byla k sobě zády obrácena. Cvičírna má tvar pravidelného obdélníku. Na jednom konci, k němuž jeden oddíl žáků čelil, nalezály se žebříky a šplhadla, na druhém konci, k němuž druhý oddíl obličejem byl obrácen, nalezály se krátké, as 9stopové žebříky, jež uprostřed na železných tyčích jsoucpe připevněny, tvořily houpáčky ve výši desažné. Byli zde dva cvičitelé, již žákům veleli. Když cvičení počínalo, přistoupila první řada k nářadí a všichni jednotlivci z té řady počali na povel stejným způsobem lézt, šplhati neb se houpati. Na povel opět slezli neb sešplhali, dole se zastavili a na povel opět vrátili se na vykázané jim místo. První řada po odbytém cvičení odešla průstupem až za řadu poslední, kdežto všechny ostatní řady současně o dva kroky ku předu pokročily. Stejným způsobem druhá řada postavila se za první, třetí za druhou atd., takže když všichni cvičení odbyli, řada první stála opět na svém původním stanovišti. Pořádek a kázeň byly tu vzoray. Po tom nastoupeno ku hrám tělocvičným. Oba oddíly postavily se každý do jednoho kruhu. V jednom kruhu položil cvičitel na podlahu čtyry tyče (as yard dlouhé) a po vysvětlení, kterak hra se má prováděti, velel čtyrem dvojicím, které tyčí se uchopily; každá dvojice chopila jednu tyč; každý zápasník držel tyč pravou rukou nadchmatem, levou podchmatem. Na povel všechny čtyry dvojice pustily se v zápas. Který zápasník svému protivníkovi tyč z rukou vykroutil neb vytrhl, byl vítězem, zůstal na bojišti a příští dvojici tyč odevzdal, načež pak do řady mezi ostatní se odebral. Trval-li zápas déle, velel cvičitel v něm ustati a za nerozhodnutý jej prohlásil; oba zápasníci stejně tyč odevzdali. — V kruhu druhém rovněž čtyry dvojice zápasily. Tu žáci poráželi se tím způsobem, že pouze o jedné noze poskakující založenýma na prsou rukama do sebe vráželi. Kdo při srážce na druhou nohu dopadl aneb docela povalen byl, ten byl poražený. — Mně nelibila se nedbalost a lehkomyšlnost vzhledem k bezpečnostním opatřením při těchto hrách. Žáci potýkali se na holé tvrdé podlaze, aniž by jim byla záchrana poskytnuta. Pádem na tvrdou podlahu snadno by si ublížiti mohli, čehož následek by byl nejen nešťestí chlapeovo a jeho rodiny, ale také ztráta několika a třeba mnoha žáků a rozmnožení řad

nepřátel tělocvičků. — Ze cvičírny odebrali jsme se pak do šermířského sálu a odtud do jiné místnosti, kde byli Sokolové turnery častováni. Mnozí odebrali se hned z cvičírny domů, aby unikli nástrahám, jaké čiperné prodavačky ve výstavě jich kapsám kladly. — Některé české listy přinesly o účastnění se našim výstavě Central Turnvereinů zprávu a poznámku, že rádi uvidí, čím turneři na naši tělocvičnu nám přispějí. Ty můžeme ubezpečiti, že přispějí nám větší částkou, než ten který „vlastenecký“ spolek, který ze samé vlastenecké a krajanské lásky s radostí by naši jednotu zničil — kdyby to šlo. Zaklepáme brzo u našich spolků i u turneřů a tu neopomeneme výsledek sdělit. — Nevím, proč bychom se měli k německým turneřům chovati nepřátelsky neb nevěřimavě, když oni k nám přátelství a vážnost osvědčují. Pojí nás stejná snaha — vychovati tělocvičkem zdravý, rázný lid. Jiné jsou poměry v Čechách, jiné zde. Tam Němci a němečtí turneři chovají se k Sokolům nepřátelsky a vše co českého tupí a snižují. Zde naopak. Kdyby Němci v Evropě chovali se k Čechům tak přátelsky, jako chovají se zde němečtí turneři k nám, nikdy by se byli Čechové jich nepřáteli nestali, naopak žili by s nimi v dobré shodě ku prospěchu národnosti obou. —

V pondělí, dne 2. prosince odbyvala jednota naše schůzi, v níž provedla volbu s tímto výsledkem: Starosta Tom. Prach, náměstek Jan Veselý, zapisovatel Jos. Jedlička, účetní Aug. Tesař a pokladník Jos. Wocel. Do „Sboru zástupců pro Národní Budovu v New Yorku“, jejíž spolujednatel je jednota naše jest s podílem \$2500, zvoleni Sokolové: Jedlička Fr., Tesař, Veselý, Hána, Hála, Žák, Prach Tom., Jedlička Jos., Kadlec Jos. a Polák Ant. Bylo by jen k přání, aby zvolení zástupci schůze Sboru zástupců navštívili. — Do výkonného výboru zvoleni Sokolové Wokal, Strnad, Polák Ant., Wocel, Kadlec Jos., Brodil Jos., Pavlík a Jedlička Fr. — Do výboru majetku zvoleni Sokolové Polák Ant., Strnad J. a Fejk Fr. — Jednatel pro Nár. Jed. Sokolskou zvolen Sokol Beneš Tom. — Do středu našeho vrátil se bývalý náš dlouholetý člen a cvičitel br. Štefek, jenž námi všemi srdečně byl uvítán.

V téže schůzi jednalo se o dřívějším usnesení, mají-li žáci naši tělocvičné školy platiti příspěvky. Usnesení zůstalo v platnosti a přijat dodatek, aby jednota každému žákovi dávala po výtisku časopisu „Sok. Amer.“ bezplatně. Příspěvek žáků ustanoven na 15 ctů měsíčně. Některé Sokolové jsou toho náhledu, že jest chybou, zavede-li se placení příspěvků, a že škola naše bude na žácích ztráceti. Jednota naše vydržuje ku cvičení žáků 4 cvičitele, jimž platí po \$5-00 měsíčně, kupuje pro ně nářadí, odměňuje je dary a platí cvičírny. Cvičírny používá ovšem též sama, však když s majitelem místnosti vyjednává se nájem, vždy k tomu poukazuje, že též naši žáci tam cvičí. Přivedli jsme to tak daleko, že někteří rodičové snad domnívají se, že prokazují „Sokolu“ dobrodiní, když dítky své do cvičení posílají. Že by obecnstvo snahu naši uznávalo a oběti, jež až dosud přinášíme, oceniti dovedlo, není nikterak pozorovati. Pořádáme-li zábavu nějakou, potká se s malým neb žádným výtěžkem finančním. Jiné sbory příspěvky od žáků svých vybírají a činí tak právem. My nechceme ze školy naší těžiti, neboť příspěvek 15 ctů nebude ještě daleko vydání krýtí, chce se však, aby výlohy aspoň částečně byly nám nahrazeny. Odpočítáme-li z 15 ctů 5 ctů za časopis, jež Nár. Jed. Sokolské zaplatiti musíme, zbude 10 ctů, což při 100 žácích činilo by pouze 10 dollarů. A my jen na cvičitele 20 dollarů měsíčně vydáme. Zbude nám tedy ještě hezká částka k placení z vlastních kapes. Co mně by se týkalo, byl bych pro to, by věc upravila se tak, by celé vydání na školu z příspěvků se krylo. Nač přinášeti marné oběti, jichž nikdo si nevěšime aneb nad kterými nosem se krčí? Jednota naše sestává

z veliké části z nemajetných dělníků. Má ten chudý dělník ze své kapsy přispívati na ditko třeba majetnějšího spoluobčana? Namítne se třeba, že tím prospějeme věci sokolské. Připouštím. Ale když náležitě věc rodičům vysvětlíme, prospějeme jí stejnou měrou a třeba i více. Nebude snad žádný z rodičů žádati, abychom na jeho ditko platili. Vždyť v první řadě jest povinností rodičů, aby o děti své se starali. Naše jednota vykoná dosti, bude-li se zdarma, bez jakéhokoliv výtěžku o školu starati.

Ve cvičírnách našich život náš pojednou nějak nezvykle ochabnul. Cvičí v dolejší i hořejší cvičírně úhrnem as 45 členů. Žáků cvičí asi sto. Máme velikou potřebu lepší tělocvičny v hořejším městě. Mnozí členové cvičení jen proto se vzdávají, že do cvičírny té protivi se jim chodit pro rozličné nedostatky její. Kéž bychom mohli již přikročiti ku stavbě síně vlastní, v níž bychom si tělocvičnu zaříditi mohli dle přání svého. Zařídili bychom si ji tak, že by musela být jako obrázek, že by každého člena k sobě lákala. Nu, snad se toho také dočkáme!

Na den 25. prosince připravuje se náš dram. odbor k provedení obtížné truchlohy Shakespearovy, k „Hamletu“. Hraje se ve prospěch fondu k postavení tělocvičny a z té příčiny bylo by záhodno, aby představení čteně navštíveno bylo. Však myslím, že dram. odbor měl by vybírat kusy snazší, na které síly jeho vystačí. Nedostatečným prováděním obtížných kusů připraví se ještě o trochu té přízně, kterou má a tím dobré věci neprospěje. Doufám, že na příští voliti bude hry snadnější. — Na zdar! K. R.

New York, 9. prosince 1889. — Jest se mi zmíniti o cvičení, kterého se účastnilo 8 nejlepších sil „Sokola“ newyorského dne 27. listopadu v Central Turn Vereinu. Cvičení toto mělo býti úkolem nejlepších sil tělocvičných spolků newyorských, však zdá se mi, že přeměněno bylo ve cvičení obyčejné, neboť dostavilo se velmi málo cvičenců k cvičení tomuto, tak že New York Turn Verein zastoupen byl 16 členy i s jich náčelníkem, kteří tvořili jedno družstvo, druhé družstvo sestávalo z nás samých a 3. družstvo smíšené z Bloomingtonské, Central Turn Vereinu a jiných, celkem 13 členů. Cvičení započalo v půdeváté. Před cvičením nářadovým provedlo družstvo New York Turn Vereinu zadrželo cvičení v pochodu, s tyčemi a činkami a toto promíseno různými skupinami. Bylo znáti, že ku cvičení tomuto turneři dobře se připravili. S jistotou proveden každý obrat v pochodu, i cvičení s tyčemi a činkami provedeno s dočvilností a přesností až překvapující. Vyjímalo se to velmi pěkně. Potom nastoupilo se k cvičením nářadovým. Družstvo N. Y. Turn Vereinu cvičilo na bradlech a koni na šíř; družstvo smíšené na hrazdách a bradlech; družstvo naše na koni na šíř a bradlech. Cvičení zde provedená byla vesměs školní a jednoduchá. Družstvo naše drželo se dosti statečně, jen schůzelo více secvičnosti a jistoty. K tomu by měli naši Sokolové hledět, by se vždy na učeo podobného připravili; pak nemusíme se ostýchat vystoupiti nikde. Po cvičení poděkoval nám náčelník Central Turn Vereinu za účastnění se cvičení tohoto. Pravil, že máme volný vstup do cvičírny jejich, jen abychom přišli, že jim budeme vždy vítáni. Domníval jsem se, že galerie, která táhne se kolem celé cvičírny, nestačí pro diváky, avšak počasi toho večera bylo tak mizerné, že málo komu chtělo se být svědkem cvičení toho, byf by bylo sebe lepší. —

Ve cvičírnách našich zdá se, že činnost jaksi ochabuje. Co příčinou jest toho nevím, avšak myslím, že Sokolové věnují se raději něčemu jinému a že málo dbají prospěchu svého a jednoty své. Což jest vám vše již lhostejno? Či oddali jste se již tak lenosti, že zapomináte povinnosti vám stanovami určených? Slibujete, když jste přijímáni, že plnit budete povinnosti své, avšak špatný důkaz

o tom podává to, že cvičení navštěvuje as 45 členů v obou cvičiřnách. A jaká činnost panuje vůbec v celé jednotě, jest příkladem to, že málem bychom bývali neměli koho navrhnout do úřadu spolko- vého. Smutné to věrně, když nedbáme sami ani o majetek svůj a když jest nám lhostejno, jak jed- nota naše pokračuje. Ať se poohlédnem do odbo- ru toho neb onoho, všude panuje liknavost a ne- tečnost až ku podivu. Což nestaráte se o nic jiné- ho než o to, byste v pádu nemoce obdrželi pod- poru, a povinnosti jsou vám věci vedlejší? Smut- ná to ukázka pro jednotu naši a přeč pravdivá. My máme být příkladem snázivosti a pile a povzbuzo- vat národnost naši a ne kopati si hrob vlastní zá- huby. Vždyť myšlenka sokolská jest tak krásná, tak šlechtná a tak vznešená, že by každý měl o uskutečnění její se starati, ať Sokol neb ne.

Nyni máme v projektu domoci se vlastní tělo- cvičny, avšak způsobem, jaký panuje mezi členy našimi, se jí nedomážem. A přeč to má být naše. Vždyť jiní lidé starají se více o nás, než my sami, a my přeč nedbáme. Nemusíte se zardíti? Ne- chci sáhati příliš daleko, nechci povídati veřejno- sti, že s toho byste nebyli, jen vůli dobrou a pak to půjde. Jak milo by bylo v cvičiřně, kdyby tato byla plna, jak snažil by se každý, kdyby jiní pří- kladu mu dávali. Tak zkvétal by spolkový život náš, že by každému byl vstup v střed náš milým a příjemným. A protož Sokolové záleží jenom na Vás, chcete-li jednotu naši vidět v jiném světle. Neleňte a tužte se. — Co zatím panuje liknavost mezi členy, jsou nám příkladem žáci, neboť školu tělocvičnou navštěvuje k jednomu stu žáků dobro- mady v obou cvičiřnách. Každá škola má dva cvič- tele; v dol. cviči br. Fr. Jedlička a Jos. Škarka a v hoř. cvičiřně br. V. Hampl a A. Jahoda. Školu tuto vydržovali jsme zdarma po celá leta. Však k zvelebení školy této budou nyní žáci platiti 15 ctů. měsíčních příspěvků počínaje příštím rokem. Každý žák obdrží časopis „Sok. Am.“, by myšlen- ka sokolská nabývala většího rozšíření. Každý žák bude dostávat známky z chování svého při každém cvičení, by rodiče o pokroku a mravu jich přesvědčení býti mohli, což doufám, že škole této prospívati bude. Tím končím a doufám, že příští mi stížnosti nebude třeba. A. T.

Řádné schůze výkonného výboru.

New York, 9. prosince 1889.
Schůze zahájil starosta, br. Al. Wokal. — Ne- přítomen br. K. Ransburg od T. J. Sokol Svornost z Morrisania. — Zápisky z minulé schůze po přečtení přijaty. — Jednatel Sok. Jednoty „Blesk“ z Baltimore, Md., sděluje dopisem ze dne 12. li- stopadu, že účty ze závodů po schůzi sborové, jež odbývat se má 17. list., zašle. Poněvadž jednatel výk. výboru dosud zprávu neobdržel, má o ni opět upomenouti. — P. Václ. Sedlák ze St. Louis zasílá \$1.00 co předplatné na „Sok. Am.“ od č. 7. r. XI. — Jednatel T. Jed. Sok. „Čech“ z Clevelan- du, br. J. Prošek, sděluje, že nelze mu okamžitě

určitě sdělit, mnoho-li má jednota členů, kteří k N. Jed. Sok. náleží, že však soudí as na 60. Dále sděluje, že diplom ze závodů Sokolu Štíbrovi ode- vzdal a žádá, by mu zasláno bylo as 30 výtisků stanov Nár. Jed. Sok., ana jednota v každé schůzi více členů přijímá. Odkázáno jednatelem k vyří- zení. — Jednatel T. J. Sok. „Budivoj“ v Detroit, Jos. Krejča, sděluje, že jednota přítomně čítá 33 členů. — Účetní Těl. Jed. Sokol v New Yorku, br. Aug. Tesař, oznamuje, že mimo přispívajících a čestných čítá jednota 165 členů, kteří k Nár. Jed. Sok. náleží. — Jednatel Tělocv. Jed. Sokol „Svornost“ v Morrisania, K. Ransburg, sděluje, že jed- nota čítá nyní 13 členů. — Sokol K. Štulík z Chi- caga sděluje, že obdržel dotaz od spolku pro zbu- dování pomníku Žižkova na Žižkově, zdali obdržel výk. výbor diplom, jež mu jmenovaný spolek zas- lal — a táže se, zdali by si přál dopis k nahléd- nutí. Usneseno požádati Sokola Štulíka o zapůj- čení dopisu a sdělití spolku do Žižkova, že diplom došel, že však nejspíše tehdejší jednatel, bratr M. Hlaváček, kterýž churav byl a jemuž uloženo bylo příjem diplomu s poděkováním stvrditi, na věc pozapomněl. — Zpráva jednatele přijata. — Ozná- mení, že spisky „Výprava Sokolstva do Francie“ správně došly a že tento měsíc jednotám rozesýlat se budou. — Uloženo jednatelem, by upomenul jed- notu Cedar-Rapidskou o zaslání čtvrtletních zpráv. Jednání o závoděch záp. okrsku ponecháno novému výkonnému výboru, jež počne úřadovati pří- ští měsíc. Na to schůze ukončena.

F. Lier, zap.

Příjem.

Přenos z poslední schůze \$ 828.51
Václ. Sedlák předplatné na S. A. na 1 rok 1.00

Úhrnem \$ 829.51

Vydání.

Tiskaři „Sok. Am.“ za č. 11. r. XI. 28.00
Expedice „Sok. Am.“ č. 11. r. XI. 1.25

Úhrnem 29.25

Příjem \$ 829.51

Vydání 29.25

Zbývá v rukou pokladníka. . . \$800.26

Jos. Wocel, jednatel.

VYHLÁŠKA.

Dle usnesení sjezdu povinen jest výk. výbor každý rok vypsati vyhlášku na místo pořadatele „Sokola Amerického“ a tisk téhož časopisu. Při- hlášky o pořadatelství i o tisk (700 výtisků dle vzoru nynějšího listu v papíře i ve velikosti písma) zaslány buďtež nejdéle do 6. ledna 1890 na adresu: Jos. Wocel, jednatel, 225 7th St.

Knihy a časopisy redakci zasláné.

„Sokola“ pražského vyšlo redakci br. J. E. Scheinera čis. 11. r. XV. s následujícím obsahem: Dějinami tělocviku provází J. E. Sch. (Pokračová- ní). — Kroužení kužely. (Pokračování). — Cvičení prostrná se 100 příklady. (Dokončení). — Sedmá

turnéřská slavnost v Mnichově v dny 28. až 29. července 1889. — Zprávy slovanské. — Věstník obce sokolské, župní a spolkový. — Různé zprávy. Všem bratřím doporučujeme vřele časopis ten- to, z něhož hojněho i důkladného poučení čerpati mohou a jež podá jim i hojnost zajímavých zpráv o činnosti a životu našich bratří v Čechách. — Předplatné na rok obnáší \$1.25. Adresa: Časopis „Sokol“, Praha, Bohemia, Europe.

„Od brány zemské.“ Ilustrovaný pa- mátník, vydaný ku slavnosti dvacítiletého trvání tělocvično-hasičské jednoty „Sokol“ v Náchodě a sjezdu sokolské župy podkrkonošské dne 15. srp- na 1889. Redakci Fr. Moce. Ilustroval Jan Do- beš. — Celým spisem, jež obsahuje dvě velké ilustrace Náchoda a jeho památností a 58 stránek textu (básně i prosu) vane jarý sokolský duch a při pěkné typografické úpravě (tiskem bratří Peří- nů v Hradci Králové) každému se zamlouvá. Ne- četné jednotě Náchodské čini vydání spisu toho všechnu čest.

„Duch Času“ obrázkový týdeník, vychá- zející co příloha pol. denníku „Svornosti“ a tý- denníku „Amerikána“; předpl. na „Amer.“ \$2.50 na rok, s „Duchem Času“ \$3.50. Na „Ducha Ča- su“ předplácí se \$2.00 ročně. Adresa: Aug. Ge- ringer, 150 W. 12th st., Chicago, Ill.

„Pokrok Západu“, politický týdeník. Předplatné i s velkou 16stránkovou přílohou ro- mánovou a s premii \$3.00 na rok. Do Čech před- plácí se \$4.00, bez přílohy a premie \$3.00. Adresa: „Pokrok Západu“, Omaha, Neb.

„Dennice Novověku“, časopis politi- cký, orgán bratrstva Č. S. P. S. (Česko-Slovanských Podporujících Spolků) vychází každý čtvrt- tek. Předplatné \$3.20 na rok, \$1.60 na půl roku. Adresa: V. Šnajdr, 1198 Broadway, Cleveland, O.

„Przewodnik gimnastyczny „Sokol“ organ towarzystw gimnastycznych. Vychází v po- lovinci každého měsíce ve Lvově. Předplatné s po- štovní zásilkou na rok pro Ameriku 5 franků. Ad- ministrace: Ulica Czarneckiego L. 2.

„Rodina“, beletristický týdeník 16strán- kový, vydávaný co příloha k pol. týdeníku „Sla- vie“. Předpl. \$2.00 na rok; „Slavie“ s „Rodi- nou“ \$3.20; do Evropy \$4.50. Adresa: „Slavie“, Racine, Wis.

„Domácnost“, ilustrovaný týdeník, for- máť foliový, 16 stránek. Předplatné na rok \$2.75, na půl roku \$1.50; do Evropy na rok \$3.25. Adre- sa: A. Novák, 372 Milwaukee st., Milwaukee, Wis.

„Nová Doba“, týdeník politický a hospo- dářský, vychází redakci F. K. Ringsmutha (Jar. Květenkýho) ve Schuyler, Neb. Předplatné \$2.00, do Evropy \$2.80 ročně. Adresa: „Nová Doba“, Schuyler, Neb.

České osady v Americe. Měsíčník pro české vystěhovalce a zaoceanské krajany. Vydá- vatel a redaktor Jos. Pastor v Hamburku. — V li- stě tom sneseny jsou zajímavé i poučné zprávy a články nejen pro přistěhovalce ale i pro osadníka staršího. — Předplatné na rok 1 dol., jednotlivá čísla 10 ctů. V Americe objednat lze u p. L. J. Paldy, 243—2nd St., Cedar Rapids, Ia.

ADRESÁŘ NÁRODNÍ JEDNOTY SOKOLSKÉ VE SPOJENÝCH STÁTECH.

VÝKONNÝ VÝBOR: Starosta Al. Wokal, náměstek Jos. Kadlec, jednatel Josef Wocel, tajemník Fr. Lier, pokladník Ant. Polák. Další výbor jest: Kar. Ransburg, Josef Brodíl, Jan Pavlík a Josef Strnad. — Veškeré zásilky téhož výboru se týkající nadepsány buďtež: Jos. Wocel, 225 Seventh St., New York, N. Y. — Schůze odbývají se každé 2. pondělí v měsíci.

TEL. JED. SOKOL, New York; jednatel J. Janáček, 25 Ave. A.

SOKOLSKÁ JEDNOTA BLESK, Baltimore; jednatel V. J. Šimek „Bohemia“ Broadway & Barnes St.

TEL. JEDNOTA BUDIVOJ, Detroit, Mich.; jedn. Jos. Krejčí, 628 Antoine St.

S. J. SVORNOST, Morrisania; jedn. K. Ransburg, 3470—3rd Avenue, N. Y. City.

JED. TYRŠ CEDAR RAPIDS SOKOL, Cedar Rapids, Ia.; K. Mojžiš, 190 12th Av.

T. J. SOKOL, Dutch Kills, L. I. C.; A. Wokal, 1 Skillman Av., cor. Hunter Av.

T. J. S. ČECH, Cleveland, O.; taj. Jan Prošek, 3 Burwell Ext.